

ผลการใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองเรื่องการสร้างวินัยเชิงบวกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม ของผู้ปกครองที่มีต่อวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยในศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท*

พัชรา พุ่มพชาติ¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมผู้ปกครองเรื่องการสร้างวินัยเชิงบวกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และศึกษาผลการใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองที่มีต่อวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกำหนดกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมต่อเนื่องตามเวลาที่กำหนด (Control-Group Interrupted Time-Series Design) (Creswell, 2003, 169) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้ปกครองและเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 2-4 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านกล้วย จำนวน 30 คน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกอนุนบาลเมืองชัยนาท จำนวน 30 คน รวม 60 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจงแล้วนำมาจับสลากแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง แบบประเมินความรู้ความเข้าใจสำหรับผู้ปกครอง แบบประเมินความคิดเห็นสำหรับผู้ปกครอง แบบสังเกตวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย และแบบสังเกตความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบ Dependent t-test และ Independent t-test และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองทุกองค์ประกอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมผู้ปกครองได้ (2) ผลการใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง พบว่า 1) เด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลองมีวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) เด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลองมีวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองหลังการทดลองสูงกว่าเด็กปฐมวัยในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) เด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลองมีพัฒนาการของวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นอย่างเป็นลำดับ และมีความคงทนของพฤติกรรมในระยะติดตามผลการทดลอง 4) ผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อชุดฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง, การสร้างวินัยเชิงบวก, กระบวนการมีส่วนร่วม, วินัยในตนเอง, ความเชื่อมั่นในตนเอง, เด็กปฐมวัย

* บทความวิจัย โปรแกรมการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2560

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, โปรแกรมการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, E-mail :pumpachat@hotmail.com

Effectiveness of the Utilization of the Parent Training Package Aiming to Develop Positive Discipline and Self-Confidence in Young Children Through Parental Involvement at the Child Development Centers Under Local Administration Organizations at the Mueang Chainat District, Chainat Province Thailand*

Patchara Poompachati¹

Abstract

This study was aimed to 1) develop a parent training package to promote positive discipline in young children through parental involvement processes and 2) examine the influences of using the package on discipline and self-confidence of the young children. The study employed a control-group interrupted time-series design (Creswell, 2003, p.169), while the participants were 60 parents and young children aged between 2-3 years old at Baan Kluay Municipality Child Development Center and Mueang Chinart Child Development Center. Purposive sampling selection was applied and in the later phase they were categorized into a treatment group and a control group through drawing lots. The research tools were a parent training package, a parent' knowledge and understanding assessment form, and a set of questionnaire. A self-discipline observation form and a self-confidence observation form were employed to gain data from the young children. Data analysis was performed through percentage, mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), dependent t-test and independent t-test as well as content analysis.

To serve the research objectives, the results included two areas. First, the assessment of the relevancy of the parent training package found that all of the relevant indexes are higher than the criteria and was an effective method for parent training. Meanwhile, from the analysis of the influences of using the package on the discipline and self-confidence of the young children it was obviously that 1) after the experiment the young children in the treatment group had more discipline and self-confidence at the significant level .05, 2) the children in the treatment group had more discipline and self-confidence than the children in the control group at the significant level .05, 3) the treatment group had constantly higher discipline and self-confidence, 4) the retention of the young children's behaviors of self-discipline and self-confidence is also obvious during the follow-up phase. For the parents, it was found that their knowledge and understanding before and after the training were significantly different at .05, and they had high satisfaction of the package

Keywords: Parent training package, Positive Discipline Development, Parental involvement process at pre-primary education level, Young children development, Self-discipline, Self-confidence, Early childhood

* Research Article from Faculty of Education, Chandrakasem Rajabhat University, 2016

¹ Associate Professor, Faculty of Education, Chandrakasem Rajabhat University, E-mail :pumpachati@hotmail.com

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

เด็ก หมายถึง มนุษย์ทุกคนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child – CRC) เด็กมีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่รอดได้รับการพัฒนา การมีส่วนร่วม การแสดงความคิดเห็น ได้รับความเคารพในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และได้รับความคุ้มครองจากความรุนแรง (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2555, น.13) แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีข้อมูลยืนยันถึงการกระทำรุนแรงต่อเด็กเพิ่มมากขึ้นทั้งทางร่างกายและจิตใจ การทำร้ายหรือการกระทำอันมิชอบ ซึ่งเกิดขึ้นทั้งที่บ้าน และครอบครัว โรงเรียนและสถานที่ดูแลเด็ก (องค์การยูนิเซฟ, 2554; กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2558, น.4) ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงสภาพการกระทำที่รุนแรงและมีผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก ซึ่งหมายความรวมถึงเด็กปฐมวัย

การสร้างวินัยเชิงบวก หมายถึง วิธีการอบรมสั่งสอนเด็กโดยปราศจากความรุนแรงและเคารพศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ของเด็ก เป็นวิธีสอนที่ไม่มีการลงโทษเด็กหรือใช้รางวัล แต่เป็นการชี้แนะให้เหตุผลและผลกระทบ เมื่อเด็กมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2558, น. 24; Durant, 2007, น.13) เป็นวิธีการที่มีการนำมาใช้ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างเข้าใจด้วยความเมตตา ความมั่นคง การให้เกียรติและให้การยอมรับ (Nelsen, 2006, น.5) ดังรายงานผลการวิจัยการใช้ 101 S เทคนิคการสร้างวินัยเชิงบวก พบว่า เด็กที่ปฏิบัติตามกิจกรรมกับครูที่ใช้เทคนิคการสร้างวินัยเชิงบวก มีพัฒนาการสมองด้านการคิดสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเทียบกับครูที่ไม่ได้ใช้เทคนิคนี้ (ปิยวิไล ชนเศรษฐกร และปนัดดา ชนเศรษฐกร, 2554) การสร้างวินัยเชิงบวกนับเป็นวิธีการสอนที่ปราศจากความรุนแรงและมีคุณค่าต่อการอบรมเลี้ยงดู การเจริญเติบโตและพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่ทุกฝ่ายควรมีการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

จากการศึกษาสภาพการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และผู้ปกครองเด็กปฐมวัย พบว่า ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูเด็กด้วยวิธีการที่ไม่ใช้ความรุนแรง ดังผลการศึกษาเรื่องความรุนแรงต่อเด็กในประเทศไทย พบว่า เด็กถูกกระทำด้วยความรุนแรงทั้งทางกาย วาจา เพศ และการทอดทิ้งจากคนใกล้ชิด และเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ผู้ปกครองจำนวนหนึ่งได้ให้เหตุผลที่กระทำรุนแรงต่อเด็กว่า ต้องการอบรมสั่งสอนให้เด็กเป็นคนดี ไม่อยากต้องการกระทำรุนแรงกับเด็ก แต่ไม่ทราบวิธีการและทางเลือกที่ดีกว่านี้ (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2558, น.4) สภาพดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการขาดความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู หากให้เหตุการณ์นี้ดำเนินต่อไป อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อเด็กทั้งสุขภาพกายและจิตใจตามมา

ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการอบรมเลี้ยงดูและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย การให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเด็ก ย่อมส่งผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา

ของเด็ก (อรชา ตูลานันท์ และอรุณี หรดาล, 2555, น.12-45) จากการศึกษารายงานผลการประเมินคุณภาพของศูนย์เด็กเล็ก ปี 2555 พบว่า เด็กปฐมวัยอายุ 2-5 ปี ร้อยละ 29.65 ขาดการดูแลที่มีคุณภาพ อันเป็นผลจากการขาดบุคลากรที่มีความรู้และทักษะอย่างเหมาะสม (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2557, น.11-12) และจากผลการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ให้ผลว่าผู้ปกครองร้อยละ 70 ใช้วิธีปฏิบัติกับเด็ก เช่น ตี ดุ และว่ากล่าวตักเตือนเมื่อเด็กมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และผู้ปกครองร้อยละ 80 มีความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อนำประโยชน์มาใช้เลี้ยงดูบุตรหลานด้วยวิธีการที่ถูกต้อง

ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงปัญหาของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างถูกวิธี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองเรื่องการสร้างวินัยเชิงบวกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาผู้ปกครองให้มีความรู้ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยด้วยวิธีการสร้างวินัยเชิงบวกที่ถูกต้อง อันส่งผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของเด็กได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง เรื่อง การสร้างวินัยเชิงบวกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
2. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง เรื่อง การสร้างวินัยเชิงบวกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ได้รับการฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง

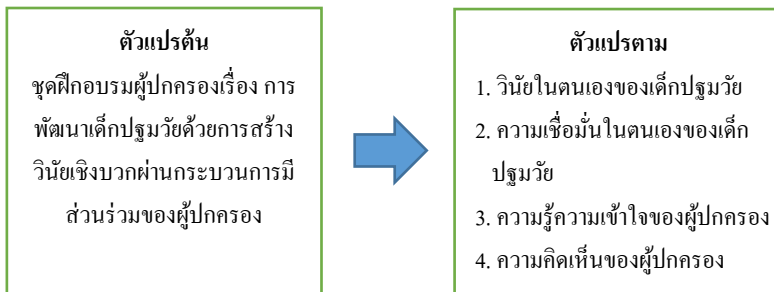
สมมติฐานการวิจัย

1. ผลการประเมินวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมให้ผลที่แตกต่างกัน
2. ผลการประเมินวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยใน 4 ระยะ คือ ก่อนได้รับการจัดกิจกรรม หลังได้รับการจัดกิจกรรมครั้งที่ 1 หลังได้รับการจัดกิจกรรมครั้งที่ 2 และติดตามผลการจัดกิจกรรม มีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างเป็นลำดับ และมีการคงทนของพฤติกรรมวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองในระยะติดตามผลการจัดกิจกรรม

3. ผลการประเมินวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองได้รับการฝึกอบรม และเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้รับการฝึกอบรมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมให้ผลที่แตกต่างกัน
4. ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครองที่ได้รับการฝึกอบรมให้ผลที่แตกต่างกัน
5. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่ได้รับการฝึกอบรม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีสำหรับการพัฒนาชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง เรื่อง การสร้างวินัยเชิงบวกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ประกอบด้วย แนวคิดการพัฒนาชุดฝึกอบรม (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2551, ออนไลน์; พัชรา พุ่มพชาติ, 2556) แนวคิดการจัดการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ (Delahaye, 2000, pp.34-36; Milano & Ullius, 1998, p.24; Dolasinski, 2004, pp.54-55; Glatthorn & Fox, 1996, pp.7-8) แนวคิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยและแนวคิดการสร้างวินัยเชิงบวกสำหรับเด็กปฐมวัย (Nelsen, Lott and Glenn, 2007; Durrant, 2010; โจน อี เดอร์แรนท์, 2007) มาใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครองในการสร้างวินัยเชิงบวก ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมายระยะยาว ขั้นที่ 2 การให้ความรักและความอบอุ่น ขั้นที่ 3 การให้แนวทาง ขั้นที่ 4 การเข้าใจวิถีคิด ความรู้สึกและความต้องการของเด็ก และขั้นที่ 5 ดำเนินการแก้ปัญหา และจัดการกับสถานการณ์ด้วยการสร้างวินัยเชิงบวก นำมาแสดงกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

1. ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 2-4 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านกล้วย จำนวน 30 คน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลเมืองชัยนาท จำนวน 30 คน รวม

60 คน ได้มาโดยการคัดเลือกจากผู้ปกครองที่ประสงค์เข้าร่วม โครงการวิจัยและนำมาจับฉลากได้เป็นกลุ่มผู้ปกครองซึ่งได้รับการฝึกอบรม และกลุ่มผู้ปกครองซึ่งไม่ได้รับการฝึกอบรม

2. เด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 2-4 ปี ซึ่งอยู่ในครอบครัวของผู้ปกครองและกำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลบ้านกล้วย จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มเด็กปฐมวัยซึ่งผู้ปกครองได้รับการฝึกอบรม โดยใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองและเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 2-4 ปี ซึ่งอยู่ในครอบครัวของผู้ปกครองและกำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองชัยนาท จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้รับการฝึกอบรม โดยใช้ชุดฝึกอบรม รวม 60 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองเรื่อง การสร้างวินัยเชิงบวกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ตัวแปรตาม คือ

1. วินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย
2. ความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครองที่ได้รับการฝึกอบรม โดยใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง
3. ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ได้รับการฝึกอบรม โดยใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย มีการดำเนินการ ประกอบด้วย ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง ศึกษากรอบความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย นำข้อมูลมาสร้างแบบสังเกตพฤติกรรม มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า (Rating scale) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ คือ ไม่พบเลยให้ 0 คะแนน พบบางครั้งให้ 1 คะแนน และพบประจำให้ 2 คะแนน และทำตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และประเมินความสอดคล้อง โดยผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 จากนั้นนำแบบสังเกตพฤติกรรมมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เป็นฉบับสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

2. แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจสำหรับผู้ปกครอง มีการดำเนินการ ประกอบด้วย ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ศึกษาองค์ประกอบของชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินนำข้อมูลมาสร้างแบบประเมิน จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะการตอบแบบถูก ผิด และประเมินความสอดคล้อง โดยผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้นนำแบบประเมินความคิดเห็นของผู้ปกครองมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ให้เป็นฉบับสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

3. แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ปกครอง มีการดำเนินการ ประกอบด้วย ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาองค์ประกอบของชุดฝึกอบรมผู้ปกครองและนำข้อมูลมาสร้างแบบประเมินเป็นแบบอันดับคุณภาพมาตราส่วน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ คือ 3 หมายถึง มาก 2 หมายถึง ปานกลาง และ 1 หมายถึง น้อย และทำตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้นนำแบบประเมินความคิดเห็นของผู้ปกครองมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เป็นฉบับสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลใน 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและพัฒนาชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐาน เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ ครู ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างโครงสร้างชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง ทำการประเมิน โครงร่างด้วยแบบตรวจสอบความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง พร้อมกับรวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาชุดฝึกอบรมผู้ปกครองให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลอง

ขั้นตอนที่ 2 สร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจสำหรับผู้ปกครอง แบบประเมินความคิดเห็นของผู้ปกครอง และแบบสังเกตความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย และทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ จากนั้นนำผลมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพร้อม เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง และเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนนำไปทดลองใช้ โดยการอบรมผู้ปกครอง จำนวน 10 คน เป็นเวลา 2 วัน จากนั้นให้ผู้ปกครองทดลองใช้ชุดฝึกอบรมกับเด็กปฐมวัยเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ทำการประเมินผลผู้ปกครอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจและแบบประเมินความคิดเห็นของผู้ปกครอง จากนั้นทำการรวบรวมและวิเคราะห์ผลการประเมินนำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองที่มีประสิทธิภาพก่อนนำไปทดลอง

ขั้นตอนที่ 4 ทดลองใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำชุดฝึกอบรมผู้ปกครองไปใช้ การศึกษาค้นคว้าเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกำหนดกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องตามเวลาที่กำหนด (Control-Group Interrupted Time-Series Design) (Creswell,

2003, p.169) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 กลุ่มประชากร ประกอบด้วย 1) ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 2-4 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลบ้านกล้วย จำนวน 30 คน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอนุบาลเมืองชัยนาท จำนวน 30 คน รวม 60 คน ได้มาโดยการคัดเลือกจากผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมโครงการวิจัยและนำมาจับฉลากได้เป็นกลุ่มผู้ปกครองที่ได้รับการฝึกอบรมและกลุ่มผู้ปกครองที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม และ 2) เด็กปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 2-4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลตำบลบ้านกล้วย จำนวน 30 คน ที่ผู้ปกครองได้รับการฝึกอบรม และเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้รับการฝึกอบรมรวม 60 คน โดยดำเนินการวิจัยเป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการใช้และปรับปรุงชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง เป็นการนำผลจากผลการประเมินมาศึกษาค้างนี้

1) เปรียบเทียบพฤติกรรมวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการทดลอง 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างเด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลอง 4 ระยะ คือ ก่อนการจัดกิจกรรม หลังการจัดกิจกรรม ครั้งที่ 1 หลังการจัดกิจกรรม ครั้งที่ 2 และติดตามผลการจัดกิจกรรม 4) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง จากนั้นทำการการจัดสัมมนาครูปฐมวัย และผู้ปกครอง ผู้ทดลอง ใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง เพื่อสะท้อนความคิดจากประสบการณ์การจัดกิจกรรม ตลอดจนปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ มาปรับปรุง แก้ไข ตรวจสอบขั้นสุดท้าย เพื่อให้ได้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง ฉบับสมบูรณ์ที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง มีดังต่อไปนี้ 1) คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง ประกอบด้วย วัตถุประสงค์รวม วัตถุประสงค์เฉพาะ ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับชุดฝึกอบรม รายละเอียดของการฝึกอบรม ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมและแผนการฝึกอบรม 2) คู่มือความรู้สำหรับผู้ปกครอง ประกอบด้วย เนื้อหาจำนวน 4 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 สิทธิเด็ก หน่วยที่ 2 ความหมายและหลักการสร้างวินัยเชิงบวกสำหรับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 3 เทคนิคการสร้างวินัยเชิงบวกเพื่อส่งเสริมวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย และหน่วยที่ 4 ขั้นตอนการสร้างวินัยเชิงบวกสำหรับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย และ 3) คู่มือปฏิบัติการกิจกรรมสำหรับผู้ปกครอง ประกอบด้วย คำชี้แจงกิจกรรมปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองและกิจกรรมปฏิบัติสำหรับผู้ปกครอง จำนวน 20 กิจกรรม ทำการประเมินโครงร่างชุดฝึกอบรมผู้ปกครองด้วยแบบตรวจสอบความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ซึ่งแสดงว่าทุกองค์ประกอบของโครงร่างชุดฝึกอบรมผู้ปกครองมีความสอดคล้องกัน

2. ผลการใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครอง พบว่า

2.1 ผลการประเมินวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม แสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม (N=30)

ระยะการจัดกิจกรรม	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	Sig
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	10.43	3.67	29	13.66	.00*
หลังการจัดกิจกรรม	20	17.87	2.36			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนการประเมินวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการประเมินความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมแสดงได้ดังตารางที่ 2

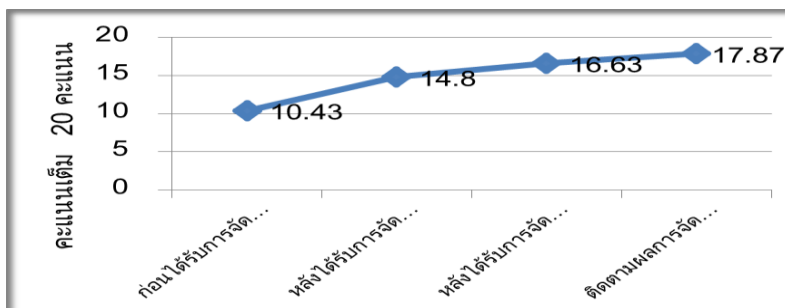
ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม (N=30)

ระยะการจัดกิจกรรม	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	t	Sig
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	10.70	3.41	29	17.01	.00*
หลังการจัดกิจกรรม	20	18.17	2.26			

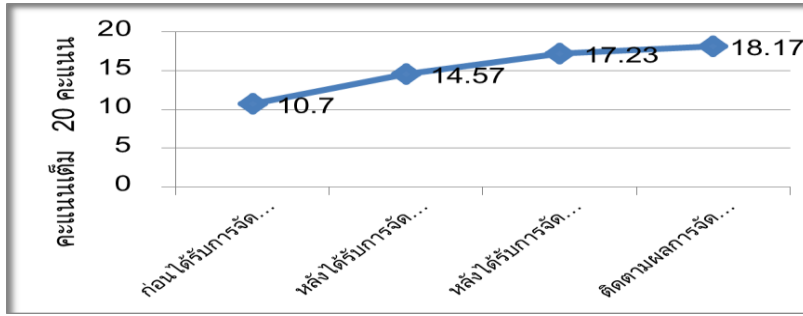
* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนการประเมินวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการประเมินวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยใน 4 ระยะ คือ ก่อนได้รับการจัดกิจกรรม หลังได้รับการจัดกิจกรรม ครั้งที่ 1 หลังได้รับการจัดกิจกรรม ครั้งที่ 2 และติดตามผลการจัดกิจกรรม แสดงได้ดังภาพที่ 1 และ 2

ภาพที่ 1 ผลการประเมินวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย

ภาพที่ 2 ผลการประเมินความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย

จากภาพที่ 1 และ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินสูงขึ้นอย่างเป็นลำดับ และมีความคงทนในระยะติดตามผลการจัดกิจกรรม

2.4 ผลการประเมินวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองได้รับการฝึกอบรม และเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้รับการฝึกอบรมก่อนและหลังจัดกิจกรรม ให้ผลดังตารางที่ 3 และ 4 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองได้รับการฝึกอบรม และเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้รับการฝึกอบรม ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม (N=30)

ระยะการจัดกิจกรรม	คะแนนเต็ม	เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองได้รับการฝึกอบรม		เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้รับการฝึกอบรม		df	t	Sig
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	10.43	3.67	10.43	3.08	.00	58	.40
หลังการจัดกิจกรรม	20	17.87	2.36	11.77	1.63	11.64	58	.00*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 แสดงผลการประเมินความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองได้รับการฝึกอบรม และเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้รับการฝึกอบรม ก่อนและหลังการจัดกิจกรรม (N=30)

ระยะการจัดกิจกรรม	คะแนนเต็ม	เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองได้รับการฝึกอบรม		เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้รับการฝึกอบรม		df	t	Sig
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	10.70	3.41	11.37	1.69	.96	58	.34
หลังการจัดกิจกรรม	20	18.17	2.26	11.50	1.75	12.75	58	.00*

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 และ 4 พบว่า คะแนนการประเมินวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองได้รับการฝึกอบรมสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้รับการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครองที่ได้รับการฝึกอบรม พบว่า คะแนนการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครองหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองที่ใช้ชุดฝึกอบรม พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผู้ปกครองยังได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ดังนี้ การสร้างวินัยเชิงบวกเป็นการสอนลูกได้มีพฤติกรรมของความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบและความยุติธรรม การสร้างวินัยเชิงบวกมีความจำเป็นมาก เป็นวิธีทำให้มีความรู้และความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูกอย่างถูกวิธี อีกทั้งเป็นการสร้างแรงจูงใจ สร้างทัศนคติและสร้างความเป็นอิสระทางความคิดของลูกในทางบวกและเป็นแนวทางที่พ่อแม่จะได้นำวิธีการสอนลูกให้มีวินัยในการเรียนและการใช้ชีวิตในภายภาคหน้า

จากผลการวิจัย สรุปได้ว่าชุดฝึกอบรมผู้ปกครองเรื่อง การสร้างวินัยเชิงบวกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ได้ตามสภาพจริง

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัย พบว่า ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองเรื่อง การสร้างวินัยเชิงบวกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในทุกองค์ประกอบ มีความสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้สามารถอภิปรายได้ว่า ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองนี้สร้างและพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบและให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของมาสโลว์ ที่มีความเชื่อว่าการยอมรับและการยกย่องจากสังคม และความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ด้านหนึ่งที่สำคัญ (ทิสนา แชมมณี, 2550, น.69) และผู้ใหญ่จะมีความพร้อมที่จะเรียนเมื่อรู้สึกว่าการเรียนจำเป็นต่อบทบาทและสถานภาพทางสังคมของตน (อรรถัย ศักดิ์สูง, ออนไลน์, 2552 อ้างถึงใน Knowles, 1980) การปฏิบัติกิจกรรมของชุดฝึกอบรมผู้ปกครองที่ใช้หลักการสร้างวินัยเชิงบวกของโจน อี เดอร์แรนท์ (2007) มาประยุกต์ใช้ เป็นการนำเสนอข้อมูลโดยใช้ภาษาที่สั้นและเข้าใจง่าย พร้อมตัวอย่างและแบบฝึกปฏิบัติสำหรับผู้ปกครองได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ และการแก้ปัญหาด้วยตนเองทำให้ผู้ปกครองเกิดการเรียนรู้จนเกิดความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ได้จริง (ทิสนา แชมมณี, 2550, น.27) ดังนั้น จึงพบว่าในระหว่างการใช้ชุดฝึกอบรม ผู้ปกครองจะให้ความสนใจ โดยแสดงความคิดเห็นว่า ตนเองมีความรู้และความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูกอย่างถูกวิธีและคิดว่า การสร้างวินัยเชิงบวกมีความจำเป็นมากสำหรับเด็กสมัยนี้ และต้องการให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีกิจกรรม

ให้ความรู้แก่ผู้ปกครองแบบนี้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนผู้วิจัยยังมีการกำกับ ติดตาม และช่วยเหลือผู้ปกครองอย่างต่อเนื่องในช่วงของการจัดกิจกรรม จึงทำให้ชุดฝึกอบรมมีประสิทธิภาพสามารถนำไปพัฒนาผู้ปกครองได้ตามสภาพจริง

2. ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการประเมินวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม และสูงขึ้นอย่างเป็นลำดับ และมีความคงทนในระยะติดตามผลการจัดกิจกรรม ตลอดจนผลคะแนนความรู้ความเข้าใจของผู้ปกครอง หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม และผลคะแนนความพึงพอใจของผู้ปกครอง พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก จากผลดังกล่าวสามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 การจัดกิจกรรมการสร้างวินัยเชิงบวก โดยใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองเป็นวิธีการที่ส่งเสริมวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย เนื่องจากผู้ปกครองใช้วิธีการปฏิบัติตนด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดี ให้ความสำคัญในการทำกิจกรรมกับเด็ก ใช้เหตุผลกับเด็ก และให้แรงเสริมกับเด็กด้วยการกอด การสัมผัส และการใช้คำพูดที่อ่อนหวาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่อธิบายว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างวินัยในตนเองด้วยวิธีการที่สำคัญ คือ การปฏิบัติตนแบบอย่าง การให้คำชมเชย การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก การยอมรับนับถือในตัวเด็ก และการตอบสนองต่อเด็กอย่างเหมาะสมและมีเหตุผล (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2542, น.60-61; นฤมล เนียมหอม, 2549, น.3-4) อีกทั้งผู้ปกครองได้ให้ความคิดเห็นว่า ลูกมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองดีขึ้น เช่น ยอมเข้านอนตามเวลาที่กำหนด ตื่นนอนเองโดยไม่ต้องปลุกหรือใช้เวลาปลุกไม่มาก อาบน้ำและสระผมตามข้อตกลงทุกอย่าง และลูกมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมากขึ้น เป็นต้น โดยให้เหตุผลว่าการที่เด็กมีพฤติกรรมดีขึ้นเป็นผลจากการปฏิบัติของผู้ปกครองที่ดี ทำดี พูดดี กับลูกกับหลาน ให้เหตุผลมากกว่าการใช้กำลังโทษ ตี ด่า และว่าลูก

จากความคิดเห็นดังกล่าวเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองที่ส่งผลทำให้พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองได้รับการพัฒนาดีขึ้น และเป็นไปอย่างเหมาะสม

2.2 การจัดกิจกรรมการสร้างวินัยเชิงบวกโดยใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองเป็นวิธีการที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ผู้ปกครองใช้วิธีการ เช่น ให้ความรัก ความอบอุ่น ช่วยเหลือเด็กในการทำกิจกรรม ให้เด็กได้มีอิสระในการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกยอมรับฟังเด็ก และเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่อธิบายว่า การส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย สถาบันครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการให้ความรัก ความอบอุ่น ความสนใจ กำลังใจ ความเอื้ออาทรจากพ่อแม่และผู้ปกครอง รวมทั้งให้โอกาสเด็กได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ได้สำเร็จตามวัยและวุฒิภาวะ (สมจินตนา คุปตสุนทร, 2547, น.17) และสอดคล้องกับหลักการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยว่าการ

ให้ความรักความอบอุ่น และการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย (อัญชลี ฉิมพลี, 2551, น.19) อีกทั้งผู้ปกครองได้ให้ความคิดเห็นว่า ลูกมีพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองที่ดีขึ้น เช่น ลูกสามารถพูดแสดงความรู้สึกด้วยคำพูดที่มีเหตุผล ลูกเริ่มเข้าใจที่ผู้ปกครองพูด ลูกชอบและสนุกกับงานในหน้าที่ ลูกรู้จักพูดหรืออธิบายมากขึ้น คู่มือเหตุผล” ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้ปกครองใช้ในการเลี้ยงดูบุตรหลานได้อย่างถูกต้อง มีวินัย งดใช้ความรุนแรงต่อเด็ก และทำให้สุขภาพจิตของเด็กดีขึ้นและส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

จากความเห็นดังกล่าวเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองที่สามารถส่งเสริมวินัยในตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยให้ได้รับการพัฒนาดีขึ้นและเป็นไปอย่างเหมาะสม

สำหรับผลการประเมินความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจของผู้ปกครองที่ได้รับการฝึกอบรมให้ผลที่สูงขึ้นและมีความพึงพอใจระดับมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญ และมีเป้าหมายในการฝึกอบรมว่าต้องการพัฒนาบุตรหลานให้มีพฤติกรรมที่ดีงาม และกระบวนการฝึกอบรมด้วยวิธีการฝึกปฏิบัติที่สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ที่มีความยืดหยุ่น การสอนที่เน้นการปฏิบัติ และการมีปฏิสัมพันธ์ และประการสำคัญกิจกรรมตรงกับประสบการณ์ความต้องการ และความสนใจของผู้ปกครอง (Glatthorn & Fox, 1996, pp.7-8) อย่างไรก็ตาม ยังพบว่าผู้ปกครองบางคนได้แสดงความคิดเห็นว่า การอบรมการสร้างวินัยเชิงบวก มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการอบรมและเลี้ยงดูบุตรหลานให้เป็นคนดี มีวินัย มีความรับผิดชอบ แต่ควรจะมีระยะเวลาอบรมมากกว่านี้จะได้มีความละเอียดมากขึ้น เนื่องจากพ่อแม่บางคนมีความแตกต่างกันในการรับข้อมูลบางคนรับรู้ได้ไว บางคนรับรู้ได้ช้า และในขณะเดียวกันผู้วิจัยยังพบข้อมูลว่า ผู้ปกครองบางรายยังคงสนับสนุนให้มีการลงโทษบ้างในบางครั้ง เนื่องจากเด็กทำผิดต้องมีการลงโทษตามความเหมาะสม แต่จะไม่กระทำรุนแรง ซึ่งผู้วิจัยได้ให้การช่วยเหลือ ติดตาม และแนะนำวิธีการสร้างวินัยเชิงบวกแก่ผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้นในการพัฒนาเด็ก ซึ่งจะทำให้ผู้ปกครองได้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำการสร้างวินัยเชิงบวกไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สถานศึกษาต้องตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาเด็กปฐมวัยด้วยการสร้างวินัยเชิงบวกผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง โดยจัดให้มีการฝึกอบรมเป็นประจำและต่อเนื่องอย่างน้อยปีละครั้ง

2. การฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองต้องให้ผู้ปกครองได้รับรู้และตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับเด็กอย่างชัดเจน ตลอดจนมีการวางแผนวิธีการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้ปกครองแต่ละคน

3. การฝึกอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมผู้ปกครองต้องเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมในชุดฝึกอบรม เพื่อที่จะได้กิจกรรมที่ตรงกับความต้องการของผู้ปกครองในสภาพจริงและใช้กระบวนการฝึกอบรมที่ยึดหลักธรรมชาติและการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาสื่อนิทานเพื่อส่งเสริมวินัยเชิงบวกสำหรับเด็กปฐมวัย
2. ควรมีการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการจัดประสบการณ์ โดยบูรณาการการสร้างวินัยเชิงบวกสำหรับเด็กปฐมวัย
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการสร้างวินัยเชิงบวกของเด็กปฐมวัยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
4. ควรมีการศึกษาค้นคว้าการจัดกิจกรรมการเล่นที่ส่งเสริมวินัยเชิงบวกของเด็กปฐมวัยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2558). *แนวแนะการเลี้ยงดู ดูแล และพัฒนาเด็กโดยไม่ใช้ความรุนแรง*. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาและรับฟังความคิดเห็นต่อแนวแนะการเลี้ยงดู ดูแล และพัฒนาเด็กโดยไม่ใช้ความรุนแรง วันที่ 12 ตุลาคม 2558. กรุงเทพฯ: กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงพัฒนาการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542). *การฝึกวินัยเด็ก การศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โจน อี เคอร์เรนท. (2007). *การสร้างวินัยเชิงบวก ความเข้าใจที่ถูกต้องและวิธีนำไปใช้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศาลาแดง จำกัด.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2551). *ชุดการสอน*. สืบค้นเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <http://inno-sawake.blogspot.com/2008/07/1.html>.
- ทิตสนา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 6. ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภเนตร ชรรณวร. (2541). *บทบาทของครอบครัวกับการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- นฤมล เนียมหอม. (2549). *การพัฒนากระบวนการส่งเสริมพฤติกรรมของครูในการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กปฐมวัย โดยใช้แนวคิดการสะท้อนความคิดและการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายใน*. ปรินญาครุศาสตร์คุยฎิบัณฑิต (สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปิยวลี ชนเศรษฐกร และปนัดดา ชนเศรษฐกร. (2554). *101 เคล็ดลับวิธี สร้างเด็กดี มีความสุข*. กรุงเทพฯ: ฐานการพิมพ์.
- พัชรา พุ่มพชาติ. (2556). *การวิจัยและพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัยแบบผู้ปกครองมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สมจิตนา กุปตสุนทร. (2547). *การศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นพื้นบ้านของไทย*. ปรินญาบัณฑิตศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2555). *สิทธิเด็กตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ*. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานผลิตเอกสาร สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2557). *พัฒนาเด็กปฐมวัย รากแก้วแห่งชีวิต*. กรุงเทพฯ: บริษัท สหมิตรพรีนติ้งแอนด์พับลิชซิ่ง จำกัด.
- สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2556). *คู่มือมาตรฐานศูนย์เด็กเล็ก*. นนทบุรี: สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย.
- องค์การยูนิเซฟ. (2554). *การวิเคราะห์สถานการณ์เด็กและสตรี พ.ศ.2554*. กรุงเทพฯ: องค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย.
- อัญชติ ฉิมพลี. (2551). *ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่น ประกอบการแสดงละครสร้างสรรค์และประกอบกรวาดภาพ*. ปรินญาบัณฑิต การศึกษา มหาบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- อัญชติ ไสยวรรณ. (ม.ป.ป.). *การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย*. สืบค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2560, จาก <http://www.e-child-edu.com/youthcenter/downloads/content/developing-confidence-in-their-children-s-early.pdf>.
- อรชา ตูลานันท์ และอรุณี หรดา. (2555). *ผู้ปกครองกับการจัดการปฐมวัยศึกษา ใน ประมวลสาระชุด วิชาหลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 12*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช.

- อรรถชัย สักดิ์สูง. (2552). ทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ของ มัลคัม โนลด์ (*Andragogy Theory of Malcolm Knowles*). สืบค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2554, จาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php>
- Creswell, John W. (2003). *Research Design*. California : Sage.
- Delahaye, Brian L. (2000). *Human Resource Development : Principles and Practice*. Melbourne: John Wiley & Son.
- Dolasinski, M. J. (2004). *Training the Trainer : Performance-base for Today's Workplace*. New Jersey: Pearson Education.
- Durant. (2007). *การสร้างวินัยเชิงบวก ความเข้าใจที่ถูกต้องและวิธีนำไปใช้* โจน อี เคอร์แรนท์. กรุงเทพฯ: คีน มีเดีย (ประเทศไทย).
- Glatthorn & Fox. (1996). *Quality Teaching Through Professional Development*. California: Corwin Press, Inc.
- Milano, Michael.; & Ullius, Diane. (1998). *Designing Powerful Training*. Francisco: Jossey/Pfeiffer.
- Nelsen. (2006). *Positive Discipline for Preschooler*. New York: Penguin Random House Company.
